

Master Wu fortsatte:

”Enda chansen att överleva var att lämna djungeln. Dorje sprang så fort han kunde. Även när han hörde gevärsskott, stannade han inte. Inte ens när han såg två ränder på sina framben försvinna, stannade han. Han sprang hela dagen och hela natten och stannade varken för att äta eller dricka.

Han sprang hela vägen från Bengalen till Tibet ... tills han nådde fram till klostrets mur där han föll ihop. Det var så jag hittade honom.”

